

XLV.

Forflag til Lov

om

Bemyndigelse til Udbetaling af en Godtgjorelse ved Udforselen af Spiritus svarende til den ved Indforselen af Spiritus fra Udlandet erlagte Told.

(Fremfat i Landstinget den 19de December 1881 af Finansminister Estrup).

Ved Udforselen af rensed Spiritus til Udlandet i Partier af og over en af Toldbestyrelsen fastsat Storreelse bemyndiges denne til at udbetale Spiritusrensningssanstalter som Udforselsgodtgjorelse den af dem ved Indforselen af raa Spiritus til Rensning fra Udlandet erlagte Told, naar Udforselen af den rensede Spiritus sker inden Forlobet af 1 Aar fra Indforselen, dog saaledes, at der kun kan gives Godtgjorelse ved Udforselen for indtil $\frac{49}{50}$ af det Indførte.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforflag.

Ved Lov af 4de Juli 1863 blev der tillagt alle Spirituosa, som kunne graderes og ikke ere paa Flasker, Kreditoplag med den væsentlige Indskrænkning, at Afstrivning ikke kan gives i Kreditoplaget for Spirituosa, der udføres til fremmed og toldfrit Sted (§ 22), men kun den for indenlandsk Brændevin ved Udforselen tilstaaede Afgiftsgodtgjorelse. Disse Bestemmelser, der have deres Grund i Forffjellen paa den indenlandsk Brændvinsbrændingsafgift og Indførselstolden paa Spiritus, samt i Umuligheden af at ffjelne ikke alene mellem indenlandsk og udenlandsk Brændevin, men ogsaa mellem Druibrændevin og Rom o. s. v. og kunstige Esterligninger af samme af almindelig Spiritus, kunne i Almindelighed ikke forandres uden væsentlige Farer for Statskassens Interesser, men medføre den Ulempe, at man i Danmark er ubeløstet fra Deltagelse i den saa vigtige Omsætning af Spiritus fra nordlige Lande til Syden, da de indenlandsk Brændevier ikke ere i Stand til med Fordel og til Stadighed at afgive et saadant Kvantum Spiritus, som er fornødent for at kunne erhverve og hævde sig en Plads paa Markedet. Det antages derfor, at der ikke vil kunne blive Tale om Danmarks Deltagelse i den internationale

Spiritushandel, forinden man bliver i Stand til hertil at indføre fremmed raa Spirit, og her forædle den ved Rensning og Omdestillering, og derefter at udføre den, hvad der selvfølgelig vil være betinget af, at Indførselstolden ikke lægger Hindringer i Veien for en saadan Trafik. Forfaavidt som der kun var Tale om Behandlingen af fremmed Aaspiritus, vilde det maasse i Genhold til Lov af 4de December 1863 om Fri-lagere og Fridoffer kunne tillades at oprette en saadan Retifikationsanstalt affondret fra Toldterritoriet, hvortil da den fornødne Spirit kunde indføres udenfra, og hvorfra det færdige Produkt atter kunde udgaa, men da en saadan Retifikationsanstalt, foruden at behandle fremmed Aaspiritus til Udførsel, ogsaa maatte behandle indenlandsk Aaspiritus, saavel til indenlandsk Forbrug som til Udførsel, kan en Sammenblanding af de to Arter Aaspiritus ikke undgaaes, naar man ikke vil etablere to ganske sideordnede Fabriker, hvad der vel vil gjøre det Hele umuligt paa Grund af Omkostningerne.

Der ses nu ikke at kunne være nogen Fare for Statskassens Interesser ved at indrømme selve Retifikationsanstalten som Importør af fremmed Aaspiritus Frihed for Tolden eller